

Blaženi Lukezij in Bounadonna – prva člana Frančiškovega svetnega reda

Blaženi Lukezij Modestini in njegova žena, ki se je imenovala Buonadonna, veljata za prva člana Frančiškovega svetnega reda. O njiju je sicer zbranih le malo podatkov, vsekakor pa je papež Inocenc XII. leta 1694 tretje-rednikom dovolil njuno češčenje.

Kljub skopim podatkom, pa je vseeno nekaj stvari znanih. Lukezij je bil sodobnik svetega Frančiška Asiškega in mu je v svojem življenju bil v marsičem podoben. Tako je tudi on bil sin trgovca. Rodil se je leta 1181 v mestecu Gaggiano v Toscani. V mladosti je bil vojak in znotraj svojega služenja je prišel v kraj Poggibonsi blizu Siene, kjer je prekinil vojaško kariero, se poročil z dekletom iz mesta (z imenom Bouna) in se nastanil tam. Ves je bil predan zemeljskim stvarim, njegov največji ideal je bil postati bogat in priti na oblast. K temu ga je na veliko spodbujala tudi njegova žena, ki je delila njegovo naklonjenost do materialnih stvari. Zaradi tega je Lukezij stopil tudi v politiko, hkrati pa je bil uspešen trgovec in bankir. Med ljudmi je bil poznan kot trd pogajalec (nanj so se obračali predvsem romarji na poti Rim). Tako je živel vse do dneva, ko je slišal pridigo svetega Frančiška Asiškega, ki ga je nagovorila. Zaradi nje je prenehal s trgovanjem in poskušal popraviti to, kar je dobil na nepošten način. Žena ga v tem v začetku ni podpirala. Vendar je tudi njej pomagal k spreobrnjenju.

Ko se je sveti Frančišek ponovno vrnil v kraj, je našel zakonca povsem spremenjena. Svoje premoženje sta razdala ubogim, zase sta obdržala le toliko, da sta lahko preživela. Hotela sta se ločiti, da bi lahko vstopila v samostan, vendar ju je sveti Frančišek seznanil s svojim načrtom, da osnuje način življenja evangeljske popolnosti tudi za poročene. Tako sta ostala skupaj in živela Frančiškov način življenja v svetu. Iz tega se je kasneje razvil Frančiškov svetni red. Zadnja leta svojega življenja sta preživela v prostovoljnem uboštvu in pokori. Negovala sta bolnike in bila vzor potrpežljivosti in vztrajnosti.

Po pripovedi sta tako Lukezij kot njegova žena umrla zaradi bolezni 28. aprila 1260. Bila sta pokopana v krajevni cerkvi, kmalu po njuni smrti pa so se na njuno priprošnjo začeli dogajati čudeži.

